

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.170 van 14 november 2014
in de zaak A. 212.221/X-15.780.**

In zake : 1. Lucien MARTENS
 2. Lucrèce MESTACH
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Veerle Vekeman
 kantoor houdend te 9500 Geraardsbergen
 Pastorijstraat 19
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD
 VAN OOST-VLAANDEREN

2. Jean-Marie DEKENS
3. Monique DE BLEU
4. Daniël DE MEESTER
5. Fabienne BURNY
6. Maurits VAN STEENKISTE
7. Lucrèce MARTENS
 allen bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Robin Slabbinck
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Kasteellaan 141
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 16 april 2014, strekt tot de cassatie van het arrest nr. A/2014/0198 van 18 maart 2014 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen in de zaak 1213/0270/A/4/0250.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking van 15 mei 2014.

De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 november 2014.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thibault Morel, die *loco* advocaat Veerle Vekeman verschijnt voor de verzoekende partijen, mevr. Kaat Van Keymeulen, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en advocaat Caroline De Mulder, die *loco* advocaat Robin Slabbinck verschijnt voor de tweede tot en met de zevende verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het bestreden arrest verklaart het beroep van tweede tot en met zevende verweerder tot vernietiging van het besluit van 25 oktober 2012 van eerste verweester ontvankelijk en gegrond, vernietigt dat laatste besluit en beveelt eerste verweester een nieuwe beslissing te nemen binnen een termijn van drie maanden.

4. Met het voor de RvVb bestreden besluit van 25 oktober 2012 verleent eerste verweester aan de verzoekende partijen een stedenbouwkundige vergunning “voor het regulariseren van het verharden van een uitweg op een perceel weide”.

IV. Onderzoek van het enig cassatiemiddel

Uiteenzetting van het middel

5. De verzoekende partijen voeren de schending aan van de artikelen 4.8.11 en 4.8.12 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) en artikel 11 van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 ‘houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen’ (hierna procedurebesluit RvVb).

De verzoekende partijen betogen dat het bestreden arrest het verzoekschrift van tweede tot en met zevende verweerder ontvankelijk heeft verklaard en dat het arrest oordeelt dat het betoog van laatstgenoemden een ontvankelijk en gegrond middel bevat. Door aldus te beslissen schendt het bestreden arrest de ingeroepen bepalingen omdat

- “het inleidend verzoekschrift [...] geen correcte aanduiding van de verwerende partij omvatte nu niet de [d]eputatie van Oost-Vlaanderen als verweerder werd aangeduid, maar wel – verkeerdelijk – de heer en mevrouw Martens-Mestach” (eerste onderdeel),

- het “inleidend verzoekschrift geen omschrijving bevatte van het ‘belang’ dat” tweede tot en met zevende verweerder “ter zake claimden” en zij “op geen enkele wijze concreet hebben aangetoond welk nadeel zij zouden ondervinden ingevolge de toegekende stedenbouwkundige vergunning” maar zich hebben “beperkt tot ‘veronderstellingen’ en ‘hypotheses’, i.e. losse beweringen” (tweede onderdeel),
- het verzoekschrift van tweede tot en met zevende verweerder geen “omschrijving omvatte van : 1) de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en 2) de wijze waarop de regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden worden”, maar “louter een opsomming [...] van feiten en bezwaren zonder dat hieruit ‘een middel’ kan worden gedistilleerd”, het “niet aan de [RvVb] toekomt om op eigen initiatief het middel van verzoekende partijen te gaan ‘construeren’” en “de latere ontwikkeling van middelen in de memorie van antwoord door tussenkomst van een raadsman [...] de ontvankelijkheid [niet meer kan] verhelpen”.

Beoordeling

Eerste onderdeel

6. Het voorschrift van artikel 11, tweede lid, 3°, procedurebesluit RvVb dat het verzoekschrift de naam en het adres van de verweerder bevat, heeft tot doel de identificatie van de verweerder mogelijk te maken.
7. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat de RvVb de verweerder heeft geïdentificeerd en dat de verzoekende partijen geen exceptie op grond van het voormelde artikel 11, tweede lid, 3°, hebben aangevoerd.
8. Het eerste middelonderdeel wordt verworpen.

Tweede onderdeel

9. Artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 3°, VCRO bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de vergunningsbeslissing, als belanghebbende beroep kan instellen bij de RvVb.

Artikel 11, tweede lid, 5°, procedurebesluit RvVb bepaalt dat het verzoekschrift een omschrijving bevat van het belang van de verzoeker.

10. Het bestreden arrest verwerpt de exceptie van de verzoekende partijen omdat tweede tot en met zevende verweerder “in het verzoekschrift [...] voldoende uiteen[zetten] voor welke hinder en nadelen ze vrezen ten gevolge van de bestreden beslissing en [...] derhalve beschouwd [kunnen] worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 3° VCRO”.

11. De Raad van State toetst als cassatierechter, zonder in de beoordeling van de zaak zelf te treden, alleen de wettigheid van het bestreden arrest.

12. Het middelonderdeel zet niet uiteen op welke wijze het bestreden arrest de ingeroepen bepalingen schendt door de verwerping van hun exceptie wegens gebrek aan belang van tweede tot en met zevende verweerder.

13. Het middelonderdeel kan niet tot cassatie leiden.

Derde onderdeel

14. Artikel 11, tweede lid, 7°, procedurebesluit RvVb bepaalt dat het verzoekschrift een omschrijving bevat van a) de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur, en b) de wijze waarop de regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden worden.

15. Het bestreden arrest beantwoordt de exceptie en het verweer van de verzoekende partijen, enerzijds, dat het verzoekschrift van tweede tot en met zevende verweerder geen middel bevat, en, anderzijds, dat tweede tot en met zevende verweerder ten onrechte opwerpen dat eerste verweerster “op onjuiste verklaring de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend” en dat hun “redenen [...] om de vergunning te weigeren [...] identiek [zijn] aan de bezwaren die zij tijdens het openbaar onderzoek hebben ingediend en welke beantwoord zijn door verwerende partij in de bestreden beslissing”, samengevat als volgt:

- het komt aan een verzoeker toe om in zijn verzoekschrift middelen te ontwikkelen die een onregelmatigheid als bedoeld in artikel 4.8.2 VCRO van de bestreden vergunningsbeslissing aantonen;
- tweede tot en met zevende verweerder “voeren in het verzoekschrift een betoog waarna ze besluiten dat de [eerste] verwerende partij op basis van ‘onjuiste verklaringen’ door de aanvrager de bestreden vergunning heeft verleend en stellen dat de aanvrager op kwaadwillige wijze foutieve informatie heeft verschaft aan de [eerste] verwerende partij”;
- uit het betoog van tweede tot en met zevende verweerder blijkt duidelijk dat zij de stelling van eerste verweerster “dat de weg al bestond vóór de verkoop” betwisten en bekritisieren “stellend dat de aanvrager foutieve informatie heeft bezorgd aan de [eerste] verwerende partij en dat de bestreden beslissing op ‘onjuiste verklaringen’ van de aanvrager steunt” en dat zij hiermee “opnieuw aan[voeren] wat zij reeds aanvoerden tijdens het openbaar onderzoek, met name dat de aanvraag geen betrekking heeft op een bestaande uitweg”;
- het is “voldoende duidelijk” dat tweede tot en met zevende verweerder “als ‘onregelmatigheid’ de ondeugdelijkheid aanvoeren van het motief in de bestreden beslissing dat de aanvraag betrekking heeft op een bestaande uitweg” en de verzoekende partijen “hebben dit overigens ook zo begrepen”;
- uit de bestreden beslissing van eerste verweerster blijkt niet dat zij “terecht is uitgegaan van het gegeven dat de aanvraag betrekking heeft op [een] bestaande uitweg”.

16. De Raad van State toetst als cassatierechter, zonder in de beoordeling van de zaak zelf te treden, alleen de wettigheid van het bestreden arrest.

17. Het middelonderdeel zet niet uiteen op welke wijze het bestreden arrest de ingeroepen bepalingen schendt door de exceptie en het verweer van de verzoekers te verwerpen op grond van de *sub* 15 weergegeven motivering.

18. Het middelonderdeel kan niet tot cassatie leiden.

19. Het enige cassatiemiddel wordt verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het cassatieberoep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 400 euro, ieder voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van veertien november 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust